

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžr/92/2014
Identifikačné číslo spisu: 3008200499
Dátum vydania rozhodnutia: 01.12.2016
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:3008200499.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcov: 1/ K. G.Á., ml., bytom H. Č.. XXX/XXX, Y., 2/ K. G., bytom H. Č.. XXX/XXX, Y., 3/ Mgr. H. G.Á., bytom A. Č.. XXXX/XX, Y., 4/ S. E., bytom K. Č.. XXX, zast.: CHARGE DAVOUÉ UJJ s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Legionárska č. 14, Trenčín, IČO: 36 865 222 proti žalovanému: Okresný úrad Trenčín (pôvodne Krajský pozemkový úrad Trenčín) v konaní s týmito účastníkmi: I. - Užívatelia pozemkov v Záhradkovej osade H. - O. Č.. XX-XX, kat. úz. H.: 1/ F.. P. G., 2/ F. G., obaja bytom K. N. XX, Y., 3/ F.. K. U., bytom E. XX, Y., 4/ F.. I. U., 5/ S. U., obaja bytom K. K. XX, Y., 6/ F.. P. U., 7/ M. Č., obaja bytom N. X/XX, J.Á. O., 8/ M. P., 91 O. P., obaja bytom Š. XX, Y., 10/ Z. H., 11/ Ľ. H.Á., obaja bytom N. XXXX/XX, Y., 12/ S. E., bytom O. E. XX, Y., 13/ Z. J., 14/ Z. J.Á., obaja bytom E. XXXX/XX, Y., 15/ M. S., bytom S.. Y. XX, Y., 16/ Š. S., 17/ S.. V.Á. S., obaja bytom K. N. XXX/X, Y., 18/ E. N., bytom K. XX, Y., 19/ F.. P. N., 20/ Ľ. N., obaja bytom O. E. XXXX/XX, Y., 21/ I. N., 22/ Z. N., obaja bytom K. K. XX, Y., 23/ K. I., 24/ Z. I., obaja bytom L. XXXX/X, Y., 25/ S.. S. I., bytom K. X, Y., práv. zást.: JUDr. Ľubomír Poruban, advokát, advokátska kancelária so sídlom Jilemnického 2, Trenčín, II. - Záhradková osada H. - O. Č.. XX-XX, kat. úz. H., III. - vlastníci pozemkov v Záhradkovej osade H. - O. Č.. XX-XX, kat. úz. H. 1/ M. O., bytom L. E. X, Y., 21 Z. O., bytom E. XX, Y., 3/ D. O., bytom Š. XXXX/XX, Y., 4/ S. O., bytom H. XX, Y., 5/ N. O., bytom H. XX, Y., 6/ F.. K. O., bytom K. XXX/X, Y., II F.. P. O., bytom F.. H. X/X, Y., na podiel neb. K. E.: 8a/ E. K., Š. XX, Y., na podiel neb. K. S.: 9a/ S. S., 9b/ S.. H. E., obe bytom H. XXX/XXX, Y., na podiel neb. E. H.: 10a/ I. S., bytom E. XXX/XX, Y., 10b/ A. E., bytom K. K. XXX/XX, Y., 10c/ V. H., bytom Z. E. XXX/XX, Y., 10d/ D. X., bytom K. K. XXX/XX, Y., 11/ V. H. J., bytom Š. X, G., 12/ F.. M. K., bytom H. XXX, Y., na podiel neb. M. K.: 13a/ I. K., 13b/ S. K., obaja bytom Q. XXX/XX, Y., 13c/ Z. K., bytom N. XXXX/X, Y., na podiel neb. K. G.: 14a/ Š. G., 14b/ M. G., 14c/ I. N., všetci traja G. H. XXX/XXX, Y., 14d/ S. O., bytom E. XXXX/XX, Y., 15/ D. E., Y. XXX/XX, J. O., na podiel neb. S. H.: 16a/ F. H., bytom S.. Y. XXXX/XX, Y., IV. - Slovenský pozemkový fond Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14. mája 2014 č. k. 13S/41/2008-925, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14. mája 2014 č. k. 13S/41/2008-925 p o t v r d z u j e.

Žalobcom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

1. Rozhodnutím č. H/2008/00191-03 zo dňa 23. mája 2008 (ďalej na účely rozsudku len „napadnuté rozhodnutie“) Krajský pozemkový úrad - právny predchodca žalovaného ako orgán príslušný na konanie podľa § 58 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej na účely rozsudku len „Správny poriadok“) v súlade s ust. § 5 ods. 1 a ods. 4 písm. c) zák. č. 518/2003 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov a o zmene niektorých zákonov odvolania Z. O., S. O.Á., K. K., Z. H. a K. G. podľa ustanovenia § 59 ods. 2 Správneho poriadku zamietol a rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Trenčíne č. 2008/00013-089 zo dňa 11. marca 2008 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“ resp. „prvostupňový orgán“) vo veci schválenia úvodných podkladov projektu pozemkových úprav na vyporiadanie vlastníctva k pozemkom v záhradkovej osade H. O. v katastrálnom území H. (ďalej na účely rozsudku tiež „k.ú. H.“) v zmysle § 9 ods. 4 zákona č. 64/1997 Z.z. o užívaní pôdy v zriadených záhradkových osadách a vyporiadaní vlastníctva k nim v znení neskorších predpisov (ďalej na účely rozsudku len „zák. č. 64/1997 Z.z.“) potvrdil.

2. Prvostupňovým rozhodnutím boli v zmysle § 9 ods. 4 zák. č. 64/1997 Z.z. schválené úvodné podklady projektu pozemkových úprav na vyporiadanie vlastníctva k pozemkom v záhradkovej osade O., v k.ú. H., skladajúce sa z

- Registra pôvodného stavu (ďalej aj „RPS“) vypracovaného zhotoviteľom - spoločnosťou Geometra s.r.o. Trenčín z júna 2005 a

- geometrického plánu č. 31/2005 vyhotoveného rovnakou spoločnosťou Geometra Trenčín s.r.o. overeného Správou katastra v Trenčíne pod č. 155/05.

3. Z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia vyplynulo, že užívatelia pozemkov v záhradkovej osade H. O. predložili 29.03.2001 na Okresný úrad odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva v zmysle § 7 ods. 1 zák. č. 64/1997 Z.z. návrh na vyporiadanie vlastníctva k pozemkom.

Po odstránení prekážok, ktoré bránili prejednaniu veci, bol zostavený RPS a podľa § 7 zák. č. 64/1997 Z.z. bolo dňa 22.05.2006 vydané oznámenie o začatí konania na vyporiadanie vlastníctva, ďalej boli zverejnené úvodné podklady - RPS a geometrický plán, a známym vlastníkom, ktorých miesto trvalého pobytu bolo známe, bol doručený výpis z podkladov. Proti úvodným podkladom bolo podaných 18 námietok, ktoré boli riešené iným rozhodnutím, a preto prvostupňový orgán hore uvedené úvodné podklady schválil.

Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 64/1997 Z.z. v cit. znení konanie sa začína na návrh nadpolovičnej väčšiny užívateľov, ktorí užívajú nadpolovičnú výmeru plochy a prislúchajúci podiel z výmery spoločných pozemkov a ktorí preukázali, že vlastníci odmietli k týmto pozemkom uzavrieť kúpnu zmluvu s návrhom ceny najmenej vo výške náhrady uvedenej v § 11 alebo že vlastníci sa k návrhu kúpnej zmluvy nevyjadrili v lehote podľa odseku 2.

Podľa § 7 ods. 3 zák. č. 64/1997 Z.z. v cit. znení podľa odseku 1 sa postupuje obdobne aj vtedy, ak ide o pozemky s nezisteným vlastníkom alebo o pozemky, ktorých vlastníctvo nie je evidované podľa predpisov o katastri nehnuteľností a ktoré sú v správe Slovenského pozemkového fondu.

Podľa § 7 ods. 3 zák. č. 64/1997 Z.z. v cit. znení začatie konania oznámi obvodný pozemkový úrad verejnou vyhláškou. Súčasťou oznámenia sú úvodné podklady (§ 8 ods. 2), proti ktorým možno podať námietky do 30 dní od vyvesenia verejnej vyhlášky.

Podľa § 9 ods. 4 zák. č. 64/1997 Z.z. v znení relevantnom pre prejednávanú vec po rozhodnutí o námietkach obvodný pozemkový úrad rozhodnutím úvodné podklady schválil.

4. Na základe podaných odvolaní bolo vydané napadnuté rozhodnutie, v ktorom pôvodne konajúci Krajský pozemkový úrad najmä ustálil, že záhradková osada základnej organizácie Slovenského zväzu záhradkárov Y. H. - O. (ďalej pre účely rozsudku len „záhradková osada ZO SZZ Y. H. - O.“ alebo len „záhradková osada“) pre účely zák. č. 64/1997 Z.z. bola riadne zriadená.

5. Napadnuté rozhodnutie bolo odôvodnené tým, že podstatnými znakmi zriadenej záhradkovej osady podľa zák. č. 64/1997 Z.z. je to, či záhradková osada ako organizácia SZZ je na ústrednom orgáne zaregistrovaná do 24.06.1991 a či má osadový poriadok. Záhradková osada ZO SZZ Y. H. - O. bola zriadená k 01.01.1980 na základe písomnej zmluvy medzi JRD Q. J. I. a ZO Slovenského ovocinárskeho zväzu Y. H., ktorá bola odsúhlasená Okresnou poľnohospodárskou správou v Trenčíne. Aj napriek formálnemu nedostatku (chýbajúci podpis jedného člena predstavenstva) má zmluva podľa žalovaného náležitosti požadované právnymi predpismi. Okresný výbor SZZ v Trenčíne potvrdil, že ZO SZZ Y. H. - O. je organizačnou zložkou zväzu.

Skutočnosť, či je základná organizácia (ZO) zaregistrovaná v registri občianskych združení, nie je podľa žalovaného podstatná, nakoľko vznikla pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov. Podľa Stanov SZZ je základná organizácia organizačnou zložkou zväzu a podľa § 31 ods. 2 písm. d) stanov je právnickou osobou, ktorá môže nadobúdať práva a zaväzovať sa vlastným menom a má vlastnú majetkovú zodpovednosť.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

6. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca 1/ na Krajský súd v Trenčíne žalobu z 18.06.2008, v ktorej žiadal preskúmanie postupu od začiatku správneho konania a zrušenie napadnutého rozhodnutia ako aj rozhodnutia prvostupňového orgánu a zastavenia konania o návrhu na začatie konania pozemkových úprav. Žalobca 1/ napadol a namietal celé konania a postup, ktorý predchádzal rozhodnutiu, nakoľko rozhodnutia vychádzajú:

- z nedostatku podmienok konania
- z nesprávneho právneho posúdenia veci
- neúplného zistenia skutkového stavu
- zistenia skutkového stavu sú nedostatočné na posúdenie veci
- rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, nedostatok dôvodov, neúplnosť spisov
- v konaní sú také vady, ktoré mali vplyv na zákonnosť rozhodnutia.

Predovšetkým žalobca 1/ namietal nedostatok právnej subjektivity záhradkovej osady, ktorú nepovažoval za riadne zriadenú ako aj absolútnu neplatnosť nájomnej zmluvy.

7. Krajský súd uznesením z 18.03.2010 č. k. 13S/41/2008-312 spojil v záujme hospodárnosti konania podľa §112 ods. 1 zákona č. 99/1963 zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) na spoločné konanie a rozhodnutie veci vedené pod sp. zn. 13S/41/2008 a sp. zn. 11S/78/2009, nakoľko predmetom oboch konaní bolo preskúmanie zákonnosti napadnutého a prvostupňového rozhodnutia.

Neskoršia žaloba žalobcov 2/ až 4/ vychádzala z obdobných žalobných dôvodov ako uviedol žalobca 1/ v pôvodnej žalobe (viď bod č. 6) pred ich spojením na spoločné konanie. Spoločné konanie v uvedených veciach je vedené až do právoplatného skončenia pod sp. zn. 13S/41/2008.

8. Krajský súd postupom podľa § 247 a nasl. O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného a konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov žaloby. Dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom, a preto žalobu [právnym dôsledkom hore uvedeného uznesenia je aj to, že na

obidve žaloby je v tomto spojenom konaní nutné nazerať ako na jednu žalobu so spoločnými žalobnými bodmi] podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol ako nedôvodnú a s poukazom na ust. § 103 a 104 O.s.p. zastavil konanie voči účastníkom v bode III. záhlavia rozsudku.

9. Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že prvostupňový orgán začal konať na základe návrhu oprávnených užívateľov záhradkovej osady - z návrhu a jeho príloh je zrejmé, že ho podala nadpolovičná väčšina užívateľov, ktorí užívali nadpolovičnú výmeru plochy a prislúchajúci podiel z výmery spoločných pozemkov.

10. Tvrdenie žalobcov o nedostatku hmotnoprávnej a procesnoprávnej právnej subjektivity označil krajský súd za nedôvodné - ZO SZZ Y. H. O. Č.. XX-XX vznikla na základe územného rozhodnutia bývalého ONV v Trenčíne č.j. OPLVH -2838/1980 z 10.11.1980 a vykonáva činnosť v súlade s osadovým poriadkom, takto zriadená záhradkárská organizácia zodpovedá zriadenej záhradkovej osade podľa § 2 ods. 1 zák. č. 64/1997 Z.z.

11. ZO SZZ Y. H. O. vykonáva činnosť na pozemkoch, ktoré boli predmetom Nájomnej zmluvy zo dňa 20.09.1980 uzavretej medzi JRD Q. J. I., ktorý mal k pozemkom právo družstevného užívania a ZO Slovenského ovocinárskeho a záhradkárskeho zväz Trenčín vrátane dodatku č. 1 z 30.09.1989 o dočasnom užívaní pozemkov v kat. ú. H., ktorá bola riadne uzavretá a akceptovaná príslušným správnym orgánom, Nájomca - ZO SZZ Y. - H. O. Č.. XX-XX - bol v nájomnej zmluve označený ako ZO Slovenského ovocinárskeho zväzu a podľa odtlačku pečiatky na zmluve sa jednalo o základnú organizáciu Slovenského zväzu záhradkárov podľa vtedy platného organizačného usporiadania.

Preto krajský súd neakceptoval tvrdenie žalobcov, že nájomná zmluva nebola uzavretá záhradkovou osadou zriadenou podľa zákona a teda nájomná zmluva je absolútne neplatná.

12. Krajský súd ďalej poukázal v rozhodnutí na to, že úvodné podklady boli spracované v roku 2005 a v čase ich predloženia boli aktuálne. Žalobcovia preukázateľne neboli vlastníkami pozemkov v ZO SZZ Y.Č. - H. O. Č.. XX-XX ku dňu podania návrhu na začatie konania o vyporiadanie vlastníctva k týmto pozemkom a neboli ich vlastníkami ani ku dňu oznámenia začatia konania, preto krajský súd nepovažoval za dôvodné ani tvrdenia žalobcov, že im nebol doručený výpis z úvodných podkladov, neboli poučení o právach podľa § 8 ods. 3 a 4 zák. č. 64/1997 Z.z. a že im neboli doručené úplné návrhy kúpnych zmlúv pred podaním návrhu na vyporiadanie vlastníctva.

Krajský súd uzavrel, že boli splnené podmienky na konanie podľa § 7 až 9 zák. č. 64/1997 Z.z. vo veci schválenia úvodných podkladov

13. S poukazom na § 250i ods. 1 O.s.p. bol pre krajský súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. O odvolaní žalobcu 1/ proti prvostupňovému rozhodnutiu z 11.03.2008 rozhodol žalovaný 23.05.2008, pričom žalobcovia 2/ až 4/ neboli účastníkmi správneho konania a podali žaloby až po tom, ako sa stali vlastníkami pozemkov v záhradkovej osade, ktorej sa vyporiadanie vlastníctva pozemkov týka (viď aj odôvodnenie v bode č. 7).

Krajský súd tiež prihliadol na vyjadrenie žalovaného, že správny orgán je povinný pred ďalšou etapou konania, t.j. pred vyhotovením projektu pozemkových úprav podľa (§ 10) zistiť výšku náhrady za pozemky v záhradkovej osade, pričom podkladom pre takéto rozhodnutie bude znalecký posudok. Správny orgán zadá vypracovanie projektu pozemkových úprav až po vyjadrení členov záhradkovej osady k takto zistenej cene pozemkov.

III.

Odvolanie žalobcu/stanoviská

A)

14. Vo včes podanom odvolaní z 24.06.2014 (č. l. 931) proti rozsudku prvostupňového súdu žalobcovia namietali, že rozsudok trpí ťažkými hmotnoprávnymi a procesnoprávnymi pochybeniami a je nepreskúmateľný tak z hľadiska noriem hmotného aj z hľadiska noriem procesného práva, nakoľko neboli splnené podmienky na konanie o vyporiadanie pozemkov.

15. Následne odvolací súd rekapituluje odvolacie námietky žalobcov, ktoré mu vyplývajú zo spojených konaní do jednej veci, uplatnené v rozsiahlom odvolaní v stručnom prehľade:

- krajský súd rozhodoval o dvoch žalobách spojených na spoločné konanie bez toho, aby konkretizoval, ktorú žalobu zamietol a bez toho, aby konkretizoval, čo sa stalo s druhou,
- krajský súd rozhodol predčasne, keď nemal ustálený okruh účastníkov konania a rozhodol v čase, keď nebolo právoplatné uznesenie zo dňa 13.03.2014, pričom žalobcovia podali odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté,
- záhradková osada nie je a podľa zákona nemôže byť účastníkom konania - účastníkom konania môže byť len základná organizácia Slovenského zväzu záhradkárov, záhradková osada nie je subjektom práva, nebola registrovaná na Ministerstve vnútra Slovenskej republiky, a preto nemá právnu subjektivitu,
- krajský súd nedal odpoveď na otázku, ako mohla ZO už 20.09.1980 uzavrieť nájomnú zmluvu, keď Slovenský zväz záhradkárov ako združenie s potvrdenou činnosťou vzniklo až 29.06.1990 registráciou na Ministerstve vnútra,
- nájomnou zmluvou boli pozemky prenechané do užívania Základnej organizácii Slovenského ovocinárskeho zväzu, a teda základná organizácia Slovenského zväzu záhradkárov Y. H. O. nie je a nebola nájomcom, teda ak prenechala do užívania pozemky, tak ich užívatelia (tzv. záhradkári) sú neoprávnenými užívateľmi, záhradkári nie sú aktívne legitimovaní v správnom konaní ako účastníci konania podľa § 6 zák. č. 64/1997 Z.z., preto sú absolútne neplatné všetky ich hmotnoprávne ako aj procesnoprávne úkony ex tunc,
- krajský súd nezodpovedal otázku, ako mohla na parcelách vzniknúť záhradková osada podľa § 2 ods. 1 zák., keď Slovenský zväz záhradkárov ani základná organizácia Slovenského zväzu záhradkárov neuzatvorili žiadnu zmluvu o dočasnom užívaní pozemkov - ZO SZZ Y. H. O. nie je podľa jeho názoru zriadenou záhradkovou osadou, a teda sa nemá aplikovať zákon č. 64/1997 Z.z.,
- návrh nepodali užívatelia, ktorí by užívali nadpolovičnú väčšinu výmery - podľa nájomnej zmluvy bolo predmetom odovzdanie do užívania pozemkov o výmere 11.850 m² - polovica je 5.925 m² a návrh podali užívatelia výmery 5.921 m²,
- plnomocenstvo, ktorým žalovaní 1/ až 14/, 17/ až 30/, v 33/ splnomocnili na právne zastupovanie, nie je podpísané právnym zástupcom,
- rozsudok krajského súdu porušuje základné ľudské práva a slobody žalobcov, bol porušený čl. 46 ústavy, keďže odmietol akceptovať dôkazmi preukázané skutočnosti,
- rozhodnutie krajského súdu je nespravodlivé, arbitrárne, nezákonné, neústavné
- žalobca poukázal na predbežné otázky, ktoré je potrebné v konaní vyriešiť, a to:
- existencia právnickej osoby, jej právnej subjektivity a spôsobilosť byť účastníkom konania
- absolútna neplatnosť/platnosť nájomnej zmluvy.

16. Záverom žalobcovia navrhli, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a priznal mu náhradu trov konania.

B)

17. Z vyjadrenia Záhradkovej osady H. - O. Č. XX-XX, k.ú. H. z 09.07.2014 (č. l. 951) vyplýva, že
- ZO SZZ Y. H. O. má právnu subjektivitu, čo preukazuje vyjadrenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky z 10.11.1994 ako aj uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 25.05.2009,
  - ZO SZZ Y.Č. H. O. vznikla ako nástupnícka organizácia Miestnej pobočky SZZ,
  - do konania o vyporiadaní vstúpili len parcely o výmere 6.440 m², čo preukazuje aj list Okresného úradu Trenčín z 14.01.2002 a čo bolo v súlade s územným plánom mesta Trenčín, preto návrh podali oprávnení užívatelia,
  - okrem zák. č. 64/1997 Z.z. tieto vzťahy rieši aj zákon č. 229/1991 Zb., ktorý v § 11 taktiež stanovuje, že pozemky alebo časti nemožno vydať, ak na pozemku bola zriadená záhradková osada,

- zákonnosť napadnutého rozhodnutia už bola dôkladne preskúmaná.

18. V podaní zo 07.07.2014 (č.l. 948) sa k odvolaniu žalobcov vyjadrili aj užívatelia pozemkov v záhradkovej osade, v ktorom poukázali na ustálenú právnu prax, že plnomocenstvo je jednostranný právny úkon adresovaný tretím osobám a podpis právneho zástupcu nie je jeho obligatórnou náležitosťou.

19. Z vyjadrenia žalovaného z 09.07.2014 (č. l. 951) vyplýva, že žalovaný sa nestotožňuje s názorom žalobcov obsiahnutom v odvolaní a nie je mu známy žiadny právny dôvod, pre ktorý by bolo potrebné zrušiť napadnuté aj prvostupňové rozhodnutie. Odvolanie žalobcov považuje za nedôvodné a účelové s cieľom zastaviť konanie a dosiahnuť stav, aby užívatelia svoje záhradky opustili.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. ako aj ustanovenia § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250ja ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu je vo výroku vecne správny a vydaný v súlade so zákonom, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom uvedeným v § 219 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. potvrdil.

21. Na prvom mieste Najvyšší súd dáva do pozornosti, že predmetom odvolacieho súdneho konania je prieskum vecnej správnosti výroku rozsudku krajského súdu (§ 219 ods. 1 v spojení s § 205 O.s.p.) o nevyhovení žalobe a o jej zamietnutí, preto Najvyšší súd ako súd odvolací primárne v medziach odvolania (viď § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu i konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovanej, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami žalobcov (§ 250j ods. 2 O.s.p.), a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

22. Ďalej zdôrazňuje, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6 Sžo 84/2007, sp. zn. 6 Sžo 98/2008, sp. zn. 1 Sžo 33/2008, sp. zn. 2 Sžo 5/2009 či sp. zn. 8 Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Preto odvolaciemu súdu neprislúcha ani takto vymedzený rámec prieskumu rozšíriť.

23. V rámci vymedzeného rámca súdneho prieskumu a po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

24. Podstatou odvolania ako aj žaloby (pred spojením na spoločné konanie teda „žalób“), ktorým sa žalobcovia domáhali preskúmania napadnutých rozhodnutí, je zodpovedanie otázky, či boli splnené zákonné podmienky na schválenie úvodných podkladov projektu pozemkových úprav na vyporiadanie vlastníctva k pozemkovej v záhradkovej osade.

Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

25. Vo vzťahu k vyššie položenej otázke sa odvolací súd stotožňuje so skutkovými závermi a odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a aby nadbytočne neopakoval fakty pre účastníkov známe z prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, sa Najvyšší súd vo svojom odôvodnení obmedzil na stručné zhrnutie skutkových okolností, zhodnotenie právnych záverov a námietok žalobcu, pričom na zdôraznenie jeho správnosti doplnia nasledovné.

26. Hlavnou odvolacou námietkou žalobcov je, že záhradková osada nie je a podľa zákona nemôže byť účastníkom konania, nakoľko nie je subjektom práva. Odvolací súd túto námietku nepovažuje za dôvodnú, nakoľko je zrejmé, že záhradková osada bola riadne a v súlade so zákonom zriadená do 24.06.1991.

27. V rozhodnutí Najvyššieho súdu zo dňa 10.06.2014 sp. zn. 1Sžr/40/2013 možno nájsť kritériá, podľa ktorých možno označiť záhradkovú osadu za zriadenú:

„Zriadenou záhradkovou osadou sa v zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z.z. rozumie záhradková osada zriadená do 24.06.1991 na pozemkoch, ku ktorým bola uzavretá zmluva o dočasnom užívaní pozemku (tzv. „veľká zmluva“) medzi záhradkárskou organizáciou, alebo jej členom a poľnohospodárskou organizáciou alebo inou organizáciou, ktorá k pozemku mala niektoré z práv tam taxatívne vymedzených.“

28. Rovnako ku skutočnosti „vzniku“ záhradkovej osady zaujal Najvyšší súd stanovisko, a to v rozsudku sp. zn. 2Sžo/82/2010 z 23.06.2010 vo veci reštitučného nároku k pozemkom, na ktorých sa nachádza „záhradková osada“, uplatneného účastníkom Lesné spoločenstvo majiteľov urbáru a lesnej spoločnosti Bratislava - Lamač, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky, o.i. konštatoval, že:

„...pojem záhradková osada uvedený v zák. č. 229/1991 Zb. je možné vykladať v zmysle tohto zákona len podľa právnych predpisov účinných v čase, keď táto mala byť zriadená. Akýkoľvek iný výklad, ba dokonca analogický postup, ktorý uvádza navrhovateľ, je v správnom práve neprípustný a bol by v priamom rozpore so zmyslom a účelom tohto zákona.“

29. Vychádzajúc z požiadaviek kladených na riadne zriadenie záhradkovej osady, a to podľa platných a účinných právnych predpisov je nutné konštatovať, že záhradkovú osadu ZO SZZ Y. H. - O. možno považovať za riadne zriadenú, a to na základe skutočnosti, že vznikla do 24.06.1991 a zmluva, na základe ktorej boli záhradkovej osade prenechané pozemky do užívania, bola uzavretá v súlade s vtedy platnými právnymi predpismi.

30. Podľa potvrdenia SZZ, Okresného výboru Trenčín zo dňa 21.05.2001 „ZO SZZ Y. - H. O. Č.. XX-XX“ bola zriadená podľa Stanov SZZ. ZO SZZ Y. - H. O. Č.. XX-XX vznikla na základe územného rozhodnutia býv. ONV- OPLVH Trenčín č. 2838/1980 z 10.11.1980.

K uvedenému Najvyšší súd poukazuje na ustanovenie § 135 ods. 2 veta druhá O.s.p., t.j. na viazanosť vydaným rozhodnutím (opatrenie sa v zmysle § 3 ods. 7 Správneho poriadku spravuje režimom Správneho poriadku).

31. V súvislosti s uvedeným Najvyšší súd konštatuje, že nájomná zmluva o dočasnom užívaní pozemkov v k.ú. H. bola uzavretá dňa 20.09.1980 a Dodatok č. 1 dňa 30.09.1989 medzi JRD Q. J. I., ktorý mal k pozemkom právo družstevného užívania a ZO Slovenský ovocinársky a záhradkársky zväz Trenčín. Nájomná zmluva o dočasnom užívaní pozemkov podliehala schváleniu podľa § 9 zákona č. 123/1975 Zb. a bola schválená rozhodnutím bývalého ONV v Trenčíne č.j.: OPLVH-2838/1980 z 10.11.1980. Nakoľko takto vyhotovená nájomná zmluva bola akceptovaná a schválená príslušným správnym orgánom je nutné považovať námietku o jej neplatnosti za nedôvodnú.

Je tiež pravdou, že nájomca - ZO SZZ Y. - H. O. Č.. XX-XX - bol v nájomnej zmluve označený ako ZO

Slovenského ovocinárskeho zväzu a podľa odtlačku pečiatky na zmluve sa jednalo o základnú organizáciu Slovenského zväzu záhradkárov podľa vtedy platného organizačného usporiadania, preto ani tvrdenie o uzavretí zmluvy neoprávneným subjektom neobstojí.

32. Najvyšší súd dodáva, že pre vznik záhradkovej osady teda nie je podstatná registrácia na Ministerstve vnútra Slovenskej republiky v zmysle zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov, nakoľko uvedená právna úprava vstúpila do platnosti 29.03.1990 a účinnosť nadobudla 01.05.1990, a preto námietka žalobcu týkajúca sa neexistencie Slovenského zväzu záhradkárov ako aj samotnej záhradkovej osady vo vzťahu k registrácii na Ministerstve vnútra Slovenskej republiky až v roku 1990 neobstojí.

33. Tento názor vyslovil Najvyšší súd už v rozhodnutí zo dňa 18.11.2013 sp. zn. 1Sžr/49/2012 týkajúci sa prejednávanej veci, podľa ktorého:

„Zo spisu krajského súdu bolo zistené, že krajský súd výrokom II. napadnutého uznesenia pribral do konania Záhradkovú osadu H. - O. Č.. XX-XX, kat. úz. H. Podľa § 6 písm. b/ zákona č. 64/1997 Z. z. je účastníkom konania záhradkárská organizácia. Záhradkárkou organizáciou je záhradková osada zriadená do 24.06.1991 na pozemkoch, ku ktorým bola uzavretá zmluva o dočasnom užívaní pozemku medzi Slovenským zväzom záhradkárov, Slovenským zväzom chovateľov alebo jeho organizačnou zložkou. Odvolací súd nesúhlasí s námietkou žalobcov ohľadom ZO H. - O., nakoľko je zrejmé, že ZO H. - O. bola riadne a v súlade so zákonom zriadená do 24.06.1991.“

Preto Najvyšší súd vyhodnotil námietky žalobcov týkajúce sa subjektivity záhradkovej osady ako nedôvodné.

34. Žalobcovia v odvolaní namietali aj to, že návrh nepodali užívatelia oprávnení v zmysle § 7 zák. č. 64/1997 Z.z., pričom aj túto námietku považuje odvolací súd za nedôvodnú.

35. Zákon č. 64/1997 Z. z. v ustanovení § 7 špecifikuje subjekt, ktorý môže podať návrh na začatie konania vo veci pozemkov v zriadenej záhradkovej osade. Týmto subjektom sú užívatelia pozemkov a to nadpolovičná väčšina užívateľov, ktorí užívajú nadpolovičnú výmeru plochy a prislúchajúci podiel z výmery spoločných pozemkov a ktorí preukázali, že vlastníci odmietli k týmto pozemkom uzavrieť kúpnu zmluvu.

36. V tejto súvislosti možno poukázať na rozhodnutie Najvyššieho súdu zo dňa 10.06.2014 sp. zn. 1Sžr/40/2013:

„Pojem „užívateľ“ je definovaný v § 2 ods. 2 zákona č. 64/1997 Z. z. tak, že užívateľom pozemkov v zriadenej záhradkovej osade sa rozumie člen záhradkárskej organizácie, ktorý na základe zmluvy (tzv. „malá zmluva“) so záhradkárskou organizáciou alebo poľnohospodárskou organizáciou, alebo inou organizáciou tieto pozemky obhospodaruje a užíva tie pozemky, ktoré slúžia všetkým členom záhradkárskej organizácie.“

37. Odvolací súd aj s poukazom na hore citovaný názor opätovne zdôrazňuje, že za užívateľa pozemkov v zriadenej záhradkovej osade tak, ako má tento pojem na zreteli ustanovenie § 2 ods. 2 zák. č. 64/1997 Z.z., sa považuje člen záhradkárskej organizácie v zriadenej záhradkovej osade. Nakoľko vzhľadom na vyššie uvedené (najmä body č. 32 a 33) je v prejednávanej veci záhradková osada považovaná za legálne zriadenú, je nutné aj jej členov považovať za „užívateľov“; zákonite teda môžu byť nielen členovia ale aj samotná záhradková osada ako záhradkárská organizácia účastníkmi konania v zmysle § 6 písm. a) a b) zák. č. 64/1997 Z.z. a teda môžu podať kvalifikovaný návrh na začatie konania podľa § 7 ods. 1 zák. č. 64/1997 Z.z.

38. K námietke týkajúcej sa spornej väčšiny výmery vyporiadania Najvyšší súd uvádza, že z registra pôvodného stavu nachádzajúceho sa v administratívnom spise jednoznačne vyplýva, že sa vyporiadavali pozemky o výmere 6.564 m². Je síce pravdou, že podľa nájomnej zmluvy sa odovzdali do užívania pozemky o výmere 11.850 m², avšak iba časť tejto výmery tvorí obvod záhradkovej osady H. O..

Uvedené vyplýva aj z listu z 08.11.2004, kde Obvodný pozemkový úrad vylúčil z obvodu záhradkovej osady parcely reg. E č. XXXX M. XXXX, ktoré neboli predmetom nájomnej zmluvy a taktiež parcely č. XXXX/XX M. XXXX/XX, ktoré sú mimo obvodu záhradkovej osady, čím sa stanovil jej obvod na 6.564 m², na základe čoho je preukázané, že bola splnená podmienka podania návrhu na vyporiadanie kvalifikovanou väčšinou užívateľov.

39. Najvyšší súd rovnako ako krajský súd pripomína, že konanie vo veci usporiadania vlastníctva k pozemkom v zriadených záhradkových osadách podľa zák. č. 64/1997 Zb. možno rozdeliť do niekoľkých etáp, pričom každá predchádzajúca etapa musí byť právoplatne skončená a až následne možno pokračovať v ďalšej etape. V priebehu celého konania môže dôjsť k zmene vlastníckych vzťahov k pozemkom, prípadne aj k zmene na strane užívateľov pozemkov v zriadenej záhradkovej osade, avšak je nevyhnutné rozhodovať podľa skutkového stavu aktuálneho v čase vydania rozhodnutia, inak by nebolo možné prejsť do ďalšej etapy.

40. Najvyšší súd poukazuje na správnu argumentáciu krajského súdu ohľadom aktuálnosti úvodných podkladov v danej veci, s ktorou sa Najvyšší súd stotožňuje. Z administratívneho spisu vyplýva, že prvostupňový orgán v roku 2008 schválil úvodné podklady projektu pozemkových úprav na pozemky nachádzajúce sa v obvode záhradkovej osady, pričom úvodné podklady boli spracované v roku 2005 a v čase ich predloženia boli aktuálne. Z uvedeného dôvodu nemuseli úvodné podklady zodpovedať skutočným vlastníckym vzťahom podľa katastra nehnuteľností, pretože ich schváleniu predchádza etapa prerokovania a schvaľovania námietok podľa § 9 ods. 1 zák. č. 64/1997 Z.z. Následne je tu povinnosť konať s tými, ktorí preukážu nadobudnutie vlastníctva k pozemkom v obvode záhradkovej osady bez toho, aby nariadil vyhotovenie nových úvodných podkladov.

41. Z obsahu spisu je taktiež zrejmé, že žalobcovia preukázateľne neboli vlastníkami pozemkov v záhradkovej osade k 29.03.2001, t.j. ku dňu podania návrhu na začatie konania o vyporiadanie vlastníctva k týmto pozemkom a neboli ich vlastníkami ani k 22.06.2005, kedy prvostupňový orgán oznámil začatie konania podľa § 7 zák. č. 64/1997 Z.z., ktoré zverejnil verejnou vyhláškou. Žalovaný doručil žalobcom napadnuté rozhodnutie po tom, ako mu bolo známe, že nadobudli vlastníctvo k pozemkom v obvode záhradkovej osady a ďalej s nimi konal ako s účastníkmi správneho konania, čím dostatočným spôsobom prihliadal na práva žalobcov ako účastníkov správneho konania.

42. K námietke žalobcov týkajúcej sa ťažkých hmotnoprávných a procesnoprávných pochybení rozsudku krajského súdu, keď bolo rozhodnuté o dvoch žalobách spojených na spoločné konanie bez toho, aby konkretizoval, ktorú žalobu zamietol a bez toho, aby konkretizoval čo sa stalo s druhou odvolací súd uvádza, že táto nie je spôsobilá spochybníť správnosť výroku rozsudku krajského súdu.

Spojením vecí v zmysle § 112 O.s.p. dochádza k procesnej situácii, keď sa konanie po spojení vedie pod jednou spisovou značkou a v závislosti od dôvodu na spojenie dochádza aj k preľnaniu petitov t.j. žalobných žiadostí v spojených konaniach. V prejednávanej veci došlo k spojeniu vecí práve z dôvodu, že veci spolu skutkovo súvisia, keď predmetom oboch konaní bolo preskúmanie zákonnosti napadnutého a prvostupňového konania, čo vyplýva aj z odôvodnenia uznesenia o spojení aj samotného rozsudku, a preto krajský súd nepochybil, ak rozhodol o zamietnutí jedným výrokom, že žalobu zamietla.

43. Žalobcovia v odvolaní poukazovali aj na predčasnosť rozhodnutia krajského súdu, keď nebol ustálený okruh účastníkov konania. Krajský súd rozhodol v čase, keď nebolo právoplatné uznesenie zo dňa 13.03.2014.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia krajského súdu však vyplýva, že sa krajský súd vyporiadal s dôvodom, pre ktoré nevyčkával na rozhodnutie o odvolaní žalobcov voči uzneseniu zo dňa 13.03.2014 a to, že odvolanie bolo podané oneskorene s čím sa najvyšší súd stotožňuje, a preto odvolanie žalobcov odmietol ako oneskorene podané. Zároveň sa krajský súd vyporiadal s okruhom účastníkov a to tým, že zastavil vo výroku II. konanie voči niektorým účastníkom, a preto s poukazom na tieto skutočnosti nepovažuje odvolací súd rozhodnutie za predčasné, nakoľko okruh účastníkov si krajský súd v čase

rozhodovania ustálil.

44. Námietať týkajúca sa nepodpísaného plnomocenstva advokátom je s ohľadom na jednostrannosť tohto právneho úkonu právne bezvýznamná. Plnomocenstvo osvedčuje existenciu a rozsah oprávnenia zástupcu konať v mene zastúpeného, pričom obligatórnou náležitosťou plnej moci je podpis zastúpeného a nie zástupcu.

45. Žalobcovia záverom namietali nespravodlivosť, arbitrárnosť, nezákonnosť a neústavnosť rozsudku krajského súdu ako aj to, že porušuje základné ľudské práva a slobody žalobcov, predovšetkým právo na súdnu ochranu zakotvené v čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky.

46. V tejto súvislosti Najvyšší súd odkazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 369/2010, podľa ktorého reálne uplatnenie a garantovanie základného práva na súdnu ochranu nielenže neznamená právo na úspech v konaní, ale ani nárok na to, aby všeobecné súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorý predpokladá účastník konania. Procesný postoj účastníka konania zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť všeobecného súdu akceptovať jeho návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich.

47. S poukazom na vyššie vyslovený právny názor odvolací súd ďalej zdôrazňuje, že podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu z Ústavy Slovenskej republiky ani Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd právne nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (mutatis mutandis I. ÚS 56/01).

48. K arbitrárnosti súdnych rozhodnutí Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (mutatis mutandis IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05).

49. Najvyšší súd má za to, že krajský súd vychádzal zo skutkového stavu zisteného prvostupňovým orgánom a žalovaným, resp. jeho právnym predchodcom, ktorý bol riadne podložený dokumentáciou obsahujúcou v administratívnom spise preukazujúcou splnenie zákonných podmienok na schválenie úvodných podkladov pozemkových úprav v zmysle § 7 až 9 zák. č. 64/1997 Z.z. a nakoľko žalobcovia nepredložili žiadne nové dôkazy svedčiace o inom stave ako bol ustálený, rozhodol krajský súd o zamietnutí žaloby. Rovnako v odvolaní žalobcovia neuviedli žiadne skutočnosti odôvodňujúce zmenu rozhodnutia prvostupňového súdu.

50. Vzhľadom k tomu, že Najvyšší súd rovnako ako krajský súd považuje záhradkovú osadu za riadne zriadenú, nájomnú zmluvu za uzavretú v súlade s platnou právnou úpravou, návrh na vyporiadanie za zákonne podaný a okruh vlastníkov s poukazom na rozhodujúci skutkový stav v čase vydania rozhodnutia za ustálený, nemožno považovať ďalšie odvolacie námietky žalobcov týkajúce sa neoprávnenosti užívateľov pozemkov (tzv. záhradkárov) a nesprávnej aplikácii zákona č. 64/1997 Z.z. za právne relevantné.

51. K samotnému splneniu podmienok na schválenie úvodných podkladov Najvyšší súd dodáva, že zákon č. 64/1997 Z.z. v ustanovení § 9 ods. 4 stanovuje len, že po rozhodnutí o námietkach pozemkový úrad úvodné podklady schváli, pričom v konaní o vyporiadanie vlastníctva k pozemkom v záhradkovej osade bola podmienka rozhodnutia o všetkých prijatých námietkach preukázateľne splnená, čo krajský súd v rozhodnutí ozrejmlil. Etapa prerokovania námietok proti úvodným podkladom v zmysle § 9 ods. 1 zákona, ktoré podali 18 vlastníci pozemkov, bola uzavretá rozhodnutiami správneho orgánu 1. stupňa o

každjej jednotlivej námietke, pričom ani jednej námietke nebolo vyhovené.

52. Pre úplnosť považuje Najvyšší súd za potrebné uviesť, že argumenty a námietky uvedené žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu preukazujúce dôvodnosť zrušenia napadnutého rozhodnutia a tie uplatnené v odvolaní, sú založené na rovnakých základoch, pričom krajský súd sa s nimi dostatočným spôsobom vysporiadal.

53. Aj Európsky súd pre ľudské práva, napr. v rozsudku z 21.01.1999 vo veci Garcia Ruiz v. Španielsko konštatoval, že podľa štandardnej judikatúry súdu reflektujúcej princíp riadneho chodu spravodlivosti musia súdne rozhodnutia v dostatočnej miere obsahovať dôvody, na ktorých sú založené. Povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vyporiadať sa s každým argumentom.

54. Najvyšší súd má na základe vyššie uvedených záverov za preukázané, že krajský súd postupoval správne, keď žalobu zamietol, nakoľko napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie má všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia v zmysle § 47 Správneho poriadku, pričom vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a v súlade so zákonom riadne právne posúdené. Uvedené možno konštatovať aj o rozhodnutí krajského súdu, ktoré spĺňa atribúty riadne odôvodneného rozhodnutia zaručujúceho právo na spravodlivý proces. Na základe týchto skutočností nie sú odvolacie námietky žalobcu spôsobilé spochybniť správnosť rozhodnutia krajského súdu.

V.

55. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu ako aj argumentácie žalovaného, rozhodol Najvyšší súd tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

56. O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov tohto konania nevzniklo.

57. Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 3 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava povinnosti zaplatiť poistné je spojená s verejnoprávnymi vzťahmi), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).